Dlaczego Jezus powoływał uczniów?

Jezus Chrystus — życie i nauka • Mk 1:16–20

Myśl przewodnia

Uczniostwo zaczyna się od słuchania Jezusa i uczenia się Jego sposobu życia.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus szedł brzegiem Jeziora Galilejskiego. Zauważył Szymona i Andrzeja, którzy zarzucali sieci. Zaprosił ich, aby Mu towarzyszyli.

Nieco dalej pracowali Jakub i Jan. Jezus zaprosił także ich. Marek opisuje, że odpowiedzieli na to wezwanie.

Uczniowie spędzali czas z Jezusem. Słuchali Jego nauki, obserwowali ludzi i uczyli się pomagać.

Jezus powołał rybaków, aby uczyli się od Niego. Uczeń to ktoś, kto słucha, zadaje pytania i próbuje wprowadzać dobre nauki w życie. Ludzie mają różne tempo uczenia się. Nikt nie powinien być zawstydzany dlatego, że czegoś jeszcze nie rozumie albo nie chce się wypowiedzieć.

Dzisiaj poznajemy Jezusa przez czytanie Ewangelii. Można zadawać pytania i stopniowo odkrywać, czego uczył. W codziennym życiu zaczynamy od drobnych uczynków: prawdomówności, cierpliwości i życzliwości.

Cele lekcji

- Nazywa dwóch pierwszych rybaków z Mk 1.
- Układa w kolejności spotkanie, zaproszenie, odpowiedź.
- Wskazuje jeden przejaw odpowiedzialności za słowa.
- Potrafi odpowiedzieć: Czy uczeń Jezusa może zadawać pytania?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Zapytaj: „Czego kiedyś nauczył cię ktoś cierpliwy?”.

Opowieść z Biblii — 7 min

Lektura Mk 1:16–20. Po poznaniu osoby Jezusa obserwujemy, jak zapraszał ludzi do nauki i współpracy. Ewangelia Marka pokazuje pierwszych rybaków; Dzieje Apostolskie opisują późniejsze świadome odpowiedzi na głoszoną Ewangelię.

Kolejność wydarzeń — 6 min

Ułóżcie schemat: rybacy pracują — Jezus zaprasza — uczniowie idą z Nim.

Ćwiczenie z kartą — 9 min

Niech dzieci stworzą „sieć dobrych czynów” z pasków papieru. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Ułóż trzy czynności ucznia: słuchanie, pytanie, czynienie dobra.

Wspólny wniosek — 4 min

Każdy wybierze jeden prosty gest dobroci, bez składania publicznych obietnic.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kogo Jezus zobaczył najpierw?

Szymona i Andrzeja.

Jak mieli na imię kolejni dwaj rybacy?

Jakub i Jan.

Jak uczyć się od Jezusa?

Czytać opowieści o Nim i czynić dobro.

Czy uczeń Jezusa może zadawać pytania?

Tak. Poznawanie i pytanie są częścią uczenia się.

Pomoce dydaktyczne

• trzy obrazki zdarzeń

• paski papieru na sieć

• Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako magicznych słów.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Decyzja o chrzcie wymaga osobistego przekonania i nie podlega presji grupy.

• Mk 1:16–20 mówi o powołaniu Szymona i Andrzeja, następnie Jakuba i Jana. Byli rybakami. Autor pokazuje ich odpowiedź na wezwanie Jezusa, nie opisuje zaś każdej rozmowy poprzedzającej decyzję.

• W Łk 5:1–11 opowiadanie powołania zawiera dodatkowe wydarzenia i szczegóły; przy porównywaniu Ewangelii rozpoznawaj elementy wspólne i odrębne.

• Dz 2:37–41 odnosi się do reakcji słuchaczy kazania Piotra po zmartwychwstaniu Jezusa. Zawiera wezwanie do opamiętania oraz chrztu, jednak nie przedstawia powołania pierwszych rybaków.

• Decyzje o chrzcie i wyznaniu wiary nie mogą być wymuszane przez nauczyciela, presję grupy ani mechaniczne zaliczenie kursu. Wiek, zrozumienie i samodzielność wymagają roztropności.

• J 13:34–35 wiąże uczniostwo z wzajemną miłością; naśladowanie Jezusa ma konkretny wymiar w relacjach, prawdomówności i trosce o innych.

• Żadne dziecko nie powinno czuć presji składania deklaracji religijnej.

• Nie namawiaj dzieci do ukrywania decyzji religijnych przed rodzicami. Unikaj presji na chrzest, deklaracje, publiczne świadectwa lub porzucanie szkoły i rodziny. Szanuj dojrzałość i granice dziecka.

• Mk 1:16–20 opisuje powołanie pierwszych uczniów. Temat chrztu i odpowiedzialnej decyzji wymaga ponadto Dz 2:37–41 lub Dz 8:26–39.

• RED. II: Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako

magicznych słów.

• Teksty do porównania: Mk 1:16–20; Dz 2:37–41; Mt 28:18–20

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie, jaka nauka Jezusa pomaga wam w domu.